

Judikatūras krājums

Lieta C-131/14

Malvino Cervati

un

Società Malvi Sas di Cervati Malvino

pret

Agenzia delle Dogane

un

Agenzia delle Dogane – Ufficio delle Dogane di Livorno

(Corte suprema di cassazione (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Lauksaimniecība — Tirgu kopīgā organizācija — Regula (EK) Nr. 565/2002 — 3. panta 3. punkts — Tarifu kvota — Argentīnas izcelsmes ķiploki — Ievešanas atļaujas — No noteiktām importa licencēm izrietošo tiesību nodošanas neiespējāmība — Pasākumu apiešana — Tiesību ļaunprātīga izmantošana — Nosacījumi — Regula (EK, Euratom) Nr. 2988/95 — 4. panta 3. punkts

Kopsavilkums – Tiesas (pirmā palāta) 2016. gada 14. aprīļa spriedums

- 1. Prejudiciālie jautājumi — Tiesas kompetence — Atbilstošo Savienības tiesību aspektu identificēšana — Jautājumu pārformulēšana*
(LESD 267. pants)
- 2. Eiropas Savienības tiesības — No Savienības tiesību normas izrietošu tiesību ļaunprātīga izmantošana — Ļaunprātīgu rīcību raksturojoši darījumi — Vērā ņemami elementi — Valsts tiesas kompetencē esoša pārbaude*
- 3. Lauksaimniecība — Tirgu kopīgā organizācija — Importa, eksporta licences un iepriekš noteiktas kompensācijas sertifikāti — Importa režīms — Tarifu kvota — Preču, kuras jaunais uzņēmējs nopircis ārpus Savienības no personas, kurai nav importa licences, importēšana ar preferenciālu tarifu — Atkārtota pārdošana pēc laišanas brīvā apgrozībā tradicionālajam uzņēmējam, kurš saistīts ar šo personu, un vēlāk otram tradicionālajam uzņēmējam, ja nevienam no viņiem nav vajadzīgās licences — Pieļaujamība — Robežas — Tiesību ļaunprātīga izmantošana — Valsts tiesas kompetencē esoša pārbaude*

(Komisijas Regulas Nr. 2988/95 4. panta 3. punkts; Komisijas Regulas Nr. 565/2002 3. panta 3. punkts un 5. panta 3. punkts)

1. Skat. nolēmuma tekstu.

(skat. 26. punktu)

2. Skat. nolēmuma tekstu.

(sal. ar 32.–35., 46. un 47. punktu)

3. Regulas Nr. 565/2002, ar ko nosaka tarifu kvotu administrēšanas metodi un ievieš izcelsmes sertifikātu sistēmu attiecībā uz ķiplokiem, kas ievesti no trešām valstīm, 3. panta 3. punkts un Regulas Nr. 2988/95 par Eiropas Kopienu finanšu interešu aizsardzību 4. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie principā pieļauj tādu mehānismu, kāds ir pamatlietā, atbilstoši kuram viens uzņēmējs – tradicionālais importētājs šīs pirmās regulas izpratnē, kas ir izsmēlis visas savas licences, kuras tam ļauj importēt atbilstoši preferenciālajam tarifam – pasūta no otra uzņēmēja, kas arī ir tradicionālais importētājs bez šādas licences,

- precī, kuru ar šo otro uzņēmumu saistīta sabiedrība vispirms pārdod ārpus Eiropas Savienības trešajam uzņēmējam, kas ir jaunais importētājs šīs regulas izpratnē un kuram ir šādas licences,
- pēc tam trešais uzņēmējs, kurš izmanto preferenciālu muitas tarifu, šo precī laiž brīvā apgrozībā Eiropas Savienībā un tad to pārdod otrajam uzņēmējam, un
- galu galā, šīs preces otrais uzņēmējs nodod pirmajam, kurš tādējādi iegādājas atbilstoši tarifam kvotām importētas preces, kas paredzētas šajā pat pirmajā regulā, lai gan viņam nav šai darbībai nepieciešamās licences.

Taču, lai šāds preču pārdošanas un tālākpārdošanas mehānisms starp uzņēmumiem neizraisītu nedz nepamatotu tirgus uzņēmēja ietekmi, it īpaši to, ka tradicionālie importētāji Regulas Nr. 562/2002 5. panta 3. punkta izpratnē to apiet, nedz arī mērķa, saskaņā ar kuru licences pieteikumiem ir jābūt saistītiem ar patiesu saimniecisko darbību, pārkāpšanu, katram šī mehānisma posmam ir jāstenojas par atbilstošu tirgus cenu un importēšana ar preferenciālo tarifu, izmantojot likumīgi iegūtas licences, ir jāveic to īpašniekam. It īpaši iesniedzējtiesai ir jāpārbauda, vai katrs iesaistītais uzņēmējs saņem atbilstošu kompensāciju par minētās preces importu, pārdošanu vai tālākpārdošanu, kas tam ļauj saglabāt kvotu pārvaldes ietvaros piešķirto stāvokli.

Turklāt, runājot par to, ka jānosaka, vai mehānisms ir ticis radīts ar mērķi mākslīgi izveidot pieprasītos nosacījumus preferenciālā tarifa iegūšanai, to faktoru vidū, kas ļautu konstatēt mehānisma samāksloto raksturu, tostarp ir fakts, ka importētājs, kam pieder licences, nav uzņēmies nekādu saimniecisko risku, vai arī fakts, ka importētāja peļņa ir nenozīmīga, vai ka importētāja ķiploku pārdošanas cena vispirms pirmajam pircējam Savienībā, un pēc tam šī pēdējā minētā noteiktā cena otrajam pircējam Savienībā, ir zemāka par tirgus cenu.

(sal. ar 43., 51., 53. punktu un rezolutīvo daļu)